

Dien de Here met vreugde

In Psalm 100:2 lezen we:

Dient de Here met vreugde, komt voor zijn aangezicht met gejubel.

Het staat als een soort van opdracht vermeld: Dien de Heere met vreugde en als men de Heere dient met vreugde, dan is dat niet zwaar en neerdrakkend.

We gaan nu naar het boek Nehemia hoofdstuk 8. Daar staat in vers 1 en 2:

1 Toen nu de zevende maand aanbrak en de Israëlieten in hun steden waren.

De zevende maand, de maand Tisri was een feestmaand. Op Tisri 1 begon het nieuwe jaar, op Tisri 10 vond de grote verzoendag plaats en van Tisri 15 t/m 22 vond het loofhuttenfeest plaats. Een feestmaand dus in Israël.

2 Kwam het gehele volk als een man bijeen op het plein voor de Waterpoort. En men verzocht de schriftgeleerde Ezra het boek der

wet van Mozes, die de Here aan Israëel gegeven had, te halen..

En het volk verzamelde zich als één man op het Waterpoort-plein in Jeruzalem. De Geest werkte in het volk en zij wilden, dat er voorgelezen zou worden uit de Thora, de wet van Mozes, de man Gods.

Er was honger naar Gods woord en er ontstond opwekking. We lezen bijvoorbeeld aan het einde van vers 4:

Het gehele volk hoorde aandachtig naar het boek der wet..

Vers 5. Ezra, de schriftgeleerde, stond op een houten verhoging met links naast hem zes mannen en rechts naast hem zeven mannen.

Jammer dat ze in die tijd nog geen filmopnamen konden maken; het zou een prachtig geheel zijn om dit op een DVD te kunnen zien.

Maar wellicht kan de Heere Jezus dit hele gebeuren uit

Nehemia 8 later nog wel eens in beeld brengen.

Vers 6. *Ezra opende dus het boek ten aanschouwen van het gehele volk, want hij stond hoger dan het gehele volk. En zodra hij het boek opende, stond het gehele volk op.*

Wat een opwekking! Wat een respect voor het woord van God!

En dan het volgende vers: *7 Ezra loofde de Here, de grote God, en het gehele volk antwoordde, terwijl het de handen omhoog hief: Amen, Amen. En zij knielden en bogen zich voor de Here neder met het gelaat ter aarde.*

En toen werd Gods woord voorgelezen en werd er uitleg gegeven en wat gebeurde er toen?? Het einde van vers 10:

Want het gehele volk weende, toen het de woorden der wet hoorde.

Ze zagen hun tekorten en het verschil tussen hun leven en het leven zoals God het wilde en ze

begonnen "en bloc" dat wil zeggen: allemaal met elkaar, te huilen. Spectaculair!!

Nehemia 8:11

11a Voorts zeide hij tot hen: Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel, want deze dag is voor onze Here heilig:

11b Weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de Here, die is uw toevlucht.

In de Herziene Staten vertaling staat: *Wees niet bedroefd, want de vreugde van de Heere, dat is uw kracht.*

Het volk, dat uit ballingschap was teruggekeerd, wilde meer inzicht hebben in het woord van God en zij vonden daarin iets, wat in vers 15 staat:

15 Toen vonden zij in de wet, die de Here door de dienst van Mozes gegeven had geschreven, dat de Israëlieten op het feest in de zevende maand in loofhutten zouden wonen.

Het loofhuttenfeest duurde zeven dagen lang. Dat is nog eens feestvieren! Zeven dagen lang!

En in het boek Leviticus staat in 23:40

Gij zult vrolijk zijn voor het aanzicht van de Heere, uw God, zeven dagen lang.

Kijk, dat is nog eens een prachtig gebod dat rechtstreeks uit het goede hart van God komt: Gij zult vrolijk zijn, voor Mijn aanzicht, zeven dagen lang.

Ze maakten zgn. loofhutten met een dun dak, zodat zij de sterren 's nachts konden zien ter herinnering aan de woestijnreis die hun voorouders gemaakt hadden.

Op de avond van de eerste dag was het feest in de voorhof der vrouwen met een verlichting van grote gouden kandelaren (als herinnering aan de vuurkolom in de woestijn) en de mannen voerden dan met gezang en muziek hun dans uit met fakkels in de hand.

De vrouwen dansten mee met in de linkerhand de etrog, een soort citrusvrucht die de *Paradijsappel* werd genoemd en in de rechterhand hadden de vrouwen de zgn. *Loelab*, een ruiker van wilgen- en mirretakken met een palmtak in het midden.

Voor ons betekent het dat wij – met denkebeeldig die Paradijsappel in onze linkerhand – blij mogen zijn in de hoop, dat de vrucht van de Geest zal toenemen in ons leven.

Toen Jezus tijdens het loofhuttenfeest in Jeruzalem was, riep Hij iets heel feestelijks uit op het tempelplein. Dat staat in Johannes 7:37/39

37 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!

Dus dat moeten we doen als wij dorsten naar zo'n heerlijk leven. Tot Hem gaan en drinken. Drinken uit de bron van levend water. Jezus is die bron. En dan gaat Hij verder:

38 *Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.*

39 *Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden.*

Hier staat, dat Jezus met het levende water de Geest bedoeld.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om, dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien.

Dit levende water uit zich in woorden en daden waar de Geest in aanwezig is.

Zijn het werkelijk stromen van levend water, die uit ons binnenste vloeien?

De voorwaarde wordt hier ook genoemd, namelijk in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt.

Jezus zei niet wie in Mij gelooft, stromen van levende water zullen uit zijn binnenste vloeien,

maar wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt

Tot zo'n heerlijk leven wil de Geest ons leiden. De Heere Jezus geeft ons tijd; Hij zei tegen de Samaritaanse vrouw dat het levende water zal worden tot een fontein van water.

Niet in één keer, nee, het zal worden tot een fontein van water.